

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωή πλήρης πίστεως-αγάπης και σοφίας

6309

Η ΣΟΡΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ μεταφέρθη αεροπορικά από τον Πειραιά στην Αίγινα, με το πλοίο της γραμμής «Περωνή».

Το πλοίο προς κατάπληξιν όλων, προσεγγίζοντας το νησί, οι συνοδευτές το σπείρουν σκήνωμα κληρικοί και λαϊκοί προσήχοντο συνεχώς με μάτια δοκωμένα.

Είναι δε αδύνατον να περιγραφεί η σκηνή κατά την είσοδο του πλοίου στον λιμένα και κατά την αποβίβαση.

Αμέτρητος λαός πλημμύρισε κάτω την παραλία. Όλος σχεδόν ο κλήρος, όλοι οι ιερομόναχοι, όλες οι καλόγριες από τα ντόπια μοναστήρια.

Οι γυναίκες έκλαιγαν σιωπηλά, μερικές στενάζαν, μερικές μοιρολογούσαν.

—Παπούλη μας, προστάτη της φτωχοκοινιάς! Τι θα απογίνουμε τώρα που μας άφησε θρόνους και μόνες!

Διακόνητοι τόσο άνδρες τακτοίθηκαν πούδ θα σηκώσει το φέρετρό. Ήταν οι φίλοι του, οι παρθένοι του γυαλού.

Ο δήμαρχος με τον αστυνόμο για να τους φέρουν σε λογαριασμό, τους έχωσαν σε τετράδες και υπερέβαιναν το δρόμο κάπου δυο ώρες και κάτι, ώσαμε το μοναστήρι.

Σε λίγο τα πάντα τακτοποιήθηκαν και η πομπή ξεκίνησε. Ένα πλήθος νέοι γρασφόροι Ριζαίτες ακολουθούσαν σιωπηλοί.

—Δεν έχει βάρος, δεν έχει βάρος, είναι λαφύς σαν που πουλο, φώναζαν κατάπληκτοι κάθε τόσο οι άνδρες από τα σταυροδρόμια και τις λαγκαδιές, καθώς σήκωναν το φέρετρό κι' έτσι μάζωναν ν' αλλάζουν βάθια.

Το μοναστήρι γέμισε κόσμος. Ατελείωτη μυρμηγκιά, κάθε λογής άνθρωποι, γνωστοί, άγνωστοι, καταλαχάρεδες του δουνού, του λόγου, της αεροπορίας. Όλοι τους είχαν διάθεση να παρταθούν, να προσεγγίσουν, να ξενοκλήσουν, να κλάψουν.

Σ' όλο αυτό το πλήθος και στις καλόγριες της αδελφότητος που έκλαιγαν σαν μικρές νεαρές κοπέλλες, ξεχώριζε η φυσιογνωμία της ηγουμένης, της δσίας Σένης, της τυφλής.

Στάθηκε κάποια στιγμή μπροστά στο φέρετρό, πάνω στη γαλήνια κι' ευγενική μορφή, που θαρρούσαν ότι λαοκρατούσαν, την μορφή του πνευματικού πατέρα και δδηγού, του ευεργέτη και προστάτη της και μη μπορούσαν να τα τυφλά μάτια να δει, να προσέξει τον ιδρώτα—μυρό που κλυδούσε από το μέτωπο, τον νύχιο σαν σφουγγάρι, σαν ευωδία και μόνοντα ακίνητη και κλοντας τρείς φορές το σημείο του σταυρού, είπε:

—Ο πατέρας μας δεν πέθανε. Ζει, μας βλέπει και προσεύχεται για μας. Το μοναστήρι μας θα προκοπεί, δεν θα το αφήσει ο Κύριος. Όταν ζούσε και τον απολαβόναμε δίπλα μας, κοντά μας, φρόνο και δδηγό, αυτό πάντα μας έλεγε. Αυτή την προφητεία: «Από δω», μας έλεγε, «αφού μας, απ' αυτές τις δεσμίδες, σε μερικά χρόνια θα διαβούναι άμαξες, θα περνά

πλήθος ο κόσμος με άριωματα, χρυσάφια και λαμπάδες. Και μες οι άπαρες στεκόμασαν διδούλες, ξαφνιασμένες. Μήπως τάχα παραλογίζομαι ο σεβασμιώτατος», αναρωτιόμασταν με ανησυχία. «Αδελφές μου, μη κλαίτε, αδελφία μου μη θρηνηείτε. Ή Αίγινα και η Έλλάδα απέκτεσε έναν όσιο, ένα σημερινό κατήχη έμπροσθς εις τον Έσχατονόμο».

Τα λόγια της σκέπαζαν τους κρυφούς λυγμούς της απ' μια θεϊκή δύναμη και γάση. Τα λόγια της έπεσαν στο πλήθος με τέτοια αρμονία που γλύκαναν εύθες όλες τις καρδιές και για κάρ ποσο χρονικό διάστημα της νύχτας απόδιωξαν τις μελαγχολικές σκέψεις του θανάτου.

Τρείς μέρες και τρείς νύχτες κράτησε το λαϊκό προσκύνημα. Και το λείψανο αδιάκοπα έσταζε ιδρώτα μύρο και σκροπούσε σε δλοτόνυρα ευωδία!

Μία από τις καλόγριες ανησυχούσε και είπε στην ηγουμένη:

—Θα πρέπει να έλπιώσωμε τον ενταφιασμόν. Δεν μπορεί, γερώντισσα, σώμα είναι, θα θρωπίσει...

—Την ίδια φρόδο, αλλά μυστικά, ησθάνετο και η ηγουμένη... Την νύχτα η μοναχή βέλει στον ύπνο της τον άγιον Νεκτάριον και της λέγει:

—Τι κάνεις;

—Καλά, δι' εδών Σας Σεβασμιώτατε, του άπηνησε.

—Σκύψε να σε σταυρώσω, της προσέθεσε. (Έτσι σση- θιζε όταν ήταν ζωντανός πάντοτε, να τις σταυρώνη). Και αφού την σταύρωσε της είπε:

—Μύρισε με, να δής. Μυρίσω;

—Όχι. Δεν μυρίσεις, απεικρίθη.

—Μήπως θρωμά; της είπεν έντονώτερον.

—Ποιος λέγει, Σεβασμιώτατε, ότι θρωμάτι, Πώς είναι δυνατόν αυτό;

—Η Γερώντισσα, το λέγει.

—Ποιά Γερώντισσα;

—Η Γερώντισσα Σένη, η ηγουμένη. Κότταξε με καλά, της λέγει πάλιν και της δείξε τα χέρια, τα πόδια και την πλάτη. Δεν είναι δολοκλήτος;

—Ολόκληρος, είπλε, απάντησε η αδελφή.

—Όταν έγγαλαν το φέρετρόν και το έποθεύεσαν προσο- ρενά εις το Έγουμενείο, παραδόξως παρτήρησαν, ότι το σώ- μα του ήτο τελείως άναπαρόν. Είχε μεγάλην ελαστικότητα και ευωδία. Τό καθάρισαν τότε οι μοναχή από τις λάσπες και τον έποθεύεσαν πάλιν εις το φέρετρόν.

—Έξη μήνες μετά τον ενταφιασμό του άγιου, έφθασε να γίνη διαρρηχτικός στο προχείον τάφον για να τοποθετηθή μια επιτύμβια πλάκη της Ριζαίου Σχολής. Προς γενικήν κατάπλη- ξιν, το σώμα ήτο άναπαρόν και άναλλοίωτον!

Μετέβησαν μάλιστα στο Μοναστήρι για να διεκδικηθούν πε- ρι αυτού το 'Αρχιεπισκοπός 'Αθηνών Χρυσόστομος με έναν αστυ- νόμο. Είδαν το πρόσωπο και τα χέρια κατάλευκα σαν πεταλίτες μαργαριταρές. Αυτό είπεν ο αρχιεπίσκοπος, είναι δείγμα ά- νιψτης διή την ιδιότητα την που είχε στην Παναγία.

Τα χέρια του χλωροκίτρινα και καθαρά σαν το κεχριμπά- ρι. Τόν σήκωσαν, τον ανέβασαν επάνω στο διαμέρισμά του έ- κανε, στο γραφείο.

Μία πρωτόφαντη ευωδία γέμισε το δωμάτιο. Και οι λεο- νανθοί που έβριζαν για στόλισμα έδω κι' έξη μήνες στην ώρα του έντοφιασμού οι τρόφιμες και μαθητρίες, όλοζώνταντο σπαρτα- ρέει, σωστές ζωγραφιές! Οέ και Κύριε! Έπεισα η μία μετά την άλλη και τους περιμάζωσαν, τους πήγαν στα κελλιά τους για ύπνιο, για φυλακείο, για θεϊκή δύναμη.

Τρείς μέρες και τρείς νύχτες κράτησε το φέρετρό με το άνεπαρό σώμα στο γραφείο ώσπου να διορθώσουν τον τάφο. Η ευωδία τραπούσε τα ρουθόνια, γέμισε τον τόπο. Και νύ, από τη γαλήνια κομωμένη μορφή εξακολουθούσε να ρέει ένικνος ο μυ- ρωμένος ιδρώτας!

—Είναι άγιος! φώναζαν μερικές από την αδελφότητα. Να είδωλοήσουμε τις άσχές.

—Όχι, θα περιμένουμε τα τρία χρόνια, έδήλωσε η δσία Σένη.

Έν τω μεταξύ, άρχισαν να γνωστοποιούνται όράματα που είχαν ιδή μερικές από τις καλόγριες, όταν ο άγιος Νεκτάριος έζωσσε άόχη, στα τελευταία του.

—Ένα μήνα προτού έκδηληθή ο 'Άγιος εις Κύνιον, μία μο- ναχή στο μοναστήρι είδε το έξης όραμα: Παρουσιάσθηκε ένας νέος χρυσόστομος σαν λαμπρός άξιωματικός και ζήτησε τον Σεβασμιώτατον.

—Τι τον θέλεις; έρώτησε η μοναχή.

—Δεν ήμπορώ να τον άφήσω άλλο. Άνήκει στους Ουρα- νούς. Άρετά ος τον άφήσω, της είπλε.

—Άλλή δέ μοναχή την έκοχην, που ο 'Άγιος εύρίσκετο στο Νεοσκυείο, έβλεπε όραμα, ότι θρόνιζε εις ένα όρειο μέρος. Έ- κεί ήτανε νεοκτισμένο ένα υπέροχο άνάκτορο και ένας όρειος νέ- ρος άφου το κινταζε, μήπως είχαν καμμίαν έλλειψιν, έφροντιζε να το κλειδώσει, διότι ήταν τέλειο.

—Τίνας είναι το παλάτιον; έρώτησε η μοναχή.

—Το Νεκταριόν, άπαντά ο νέος.

—Πού το θρόνε ο Σεβασμιώτατος τέτοιο παλάτι; Αυτός είναι φτωχός.

—Το Νεκταριόν είναι! έφανε ο νέος.

Μετά μίαν έβδομάδα από αυτό το όραμα ξεδήμησεν ο ά- γιος προς Κύνιον.

Κάποια έραδιά που έπεφτε δυνατή βροχή με άνεμο έφανε, η γερόντισσα Εύφροσύνη ταράχτηκε στον ύπνο της και έγρηκε έθω από το κελλί, με διευθυνον προς την έκκλησία. Κα- τι έβλεπε; Την ηγουμένη δσία Σένη να αιώρειται δύσ πέρα από το έδαφος, ενώ η μορφή της έκτενοαόλουσε!

—Γερώντισσα Σένη... ψιθύρισε.

Σαφνιάστηκε, έστρεψε το πρόσωπό της, ξαθαβέθηκε με- τηλά, στη φυσιολογική της θέση.

—Τι ζητάς τέτοια ώρα; άνήχησε σιγαλή ή φωνή της.

—Τρόμαξα τον κερανό και... έγρηκα.

—Πώς... σε παρακαλώ αδελφή, σε παρακαλώ, τίνα- αν είδες κάτι. Είμαι ταπεινή κι' ανάξια για όλα.

—Μά, δεν καταλαβαίνω τί... —Τίποτε δεν ήταν αδελφή, τίποτε. Σε παρακαλώ.

Η δσία Σένη άναπαύθη στις 31 'Οκτωβρίου 1923, κα- γες ήμέρες πριν συμπληρωθή τριετία από τον ένταφιασμό του άγιου.

Και πάλι, με την έκταφή που έγινε, το σώμα ήταν άναπα- ρο και ηρωτόφαντο... Το ίδιον και επί δεκά έτη περπατούσε.

Ο λατός Δε της Αιγίνης Γ. Ευδίας εις έκθεσιν του έ- ρωταίου, ότι είδε τον 'Οκτώβριο του 1932 έπειτα από 12 χρό- να το σώμα του 'Αγιου άναπαρόν.

Όπως γράφει, θρόνιζε ένα έραδί στο μοναστήρι και έ- πήγε με μία αδελφή στον τάφο του 'Αγιου για να προσκυνήση. Από περιέργειαν κινούμενος και παρ' τας διαρροαίους της σσηνός, ετάθριζε με όλας του τας δυνατόεις την πλάση του έ- ρωταίου. Λοιπόν — γράφει — έν έλπιώσκει αυτόν, που λέγα, ως άνθρωπος και έπιστημον σ'ς δέκατος, ότι εύρίθκει πρό καταπλη- κτικού θεάματος. Άντικρυσαν τον 'Άγιον, τον άπαιον έννοια έ- από το παρελθόν, ως να έκομματο. Άν και είχαν παρθένη τάση έτη από της θανάτου, σ'ς έμειναν άλλοιωσαν του προσώπου παρα- σάειν και επί πλέον μάλιστα έφανε και άριον γένεον. Η πα- ριέρειά μου με ώδήγησεν εις αυτόν, που δδησαν εις ένα έκ- κλησιον τέτατον. Από αυτήν διέπισσα, ότι το σώμα άνα- έξέταλκε δυνάμειον, δεν είχε νεκρικήν δυσκαμψία και ότι δύ- μπερσα να άποσπασω τείχος από την γενεάδα του. Όταν έ- πιασα το σώμα, δεν ήπνεχε ύποδόριον λίπος.

Σς σημειωθεί δέ, ότι κατά την πρώτην έκταφην, που έ- ειλον, ότι το σώμα εύρθη άναπαρόν, το άπέδωσα εις την έκ- δραση γεωλογικόν συνθήκων. Όμως τώρα, μετά τρία χρόνια από τότε και εις άλλην δέσιν, να εύρίσκεται εις την κατάσταση αυτήν, η έπιστημη δεν δύναται να δώσει εξήγησιν.

Μη νομίζετε δέ, ότι είμαι θεολογικός, ή άνθρωπος που παρασύρμαι από φαντασίας. Ότι σ'ς άρηγήτην είναι μέγα- κεραία πραγματικά.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Οί «Μαύροι πάνθηρες» άσκαούν φιλανθρωπία υπέρ των Νέγρων στις Η.Π.Α.

ΣΧΟΛΕΙΑ - ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ - ΣΥΣΣΙΤΙΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Τον περασμένο μήνα, οι «Μαύροι Πάνθηρες», ή όργανωσις των μαχητικών Μαύ- ρων, που είχαν τρομοκρατήσει τις 'Ηνωμένες Πολιτείες με τέλη δραστηριότητά τους, στα τέλη της δεκαετίας του 1960, ένα- ρθκαν τον παλιό ήγητή τους, τον Χιούι Νιούτον.

Ο Χιούι Νιούτον, μετά από τριήννη αυτοεξορία στην Κού- βα, επέστρεψε στην Αμερική και παραδόθηκε στις αστυνομικές α- ρχές.

Η είδηση, όμως, της άπ- στραφής του Νιούτον δεν προ- κάλεσε καμμία συγκίνηση στην κοινή γνώμη. Γιατί οι «Μαύροι Πάνθηρες» που ο πρώην άρχη- γός του «Ερ Μπλ 'Αι, Έντγκαρ Χούβερ, είχε χαρακτηρίσει σαν τον «ήν' αριθμό 1 δημόσιο κίν- δυνο» έχουν πιά ήσυχαστεί. Τό- ιδιο και ο Νιούτον, άν κρίνει κα- νείς από τις δηλώσεις που έκα- νε μετά την έπιστροφή του στην Αμερική.

«Εκείνος που προπαγάνδιζε, πριν μερικά χρόνια, την έννολη εξέγερση από κέττο των Μαύ- ρων, υποστήριζε σήμερα ότι δεν είναι άπαράφτη η επανάσταση, για να έξελιχθούσιν οι κοινωνι- κές άδικίες.

«Η πλήρης άπασχόληση είναι δυνατή και σε μία καπιταλιστική κοινωνία» δήλωσε ο Νιούτον και πρόσθεσε: «Αν πραγματοποιή- θει αυτός ο στόχος, θα μπορέ- σουμε άργότερα να μιλήσουμε για την ειρηνική επικήρτηση μίας

μορφής σοσιαλισμού στις 'Ηνωμέ- νες Πολιτείες».

Στό Γενικό Στρατηγείο των «Μαύρων Πανθηρών», στο 'Ο- κλαντ της Καλιφόρνιας, είναι ά- κόμα κρεμασμένη ή φωτογρα- φία έκείνου, που οι νεαροί έπα- ναστάτες — Λευκοί και Μαύροι — θεωρούσαν σαν τον 'Αμερικα- νό Τσάκουβαζα.

Ο Νιούτον ποζάρει, φορώντας τη στολή της μάχης, μπροσά και μαύρο δερμάτινο μπουκόν —και κρατώντας στο ένα χέρι ένα όπλο και στο άλλο ένα άφρι- κανικό δόρυ... Απομεινάρι μιάς έποχής, που έχει περάσει για πάντα.

Στό άπόγειο, της δραστηριό- τητάς του, το 1968, οι «Μαύροι Πάνθηρες» άπαιρβόλυσαν 2.000 μαχητικά μέλη. Τα έλλησάλλη- λα κύματα συλλήψεων, οι δολοφo- νίες και οι ιδεολογικές διαφο- ρές άφάνισαν την άλσπε ισχυρή όργάνωση. Σήμερα οι «Μαύροι Πάνθηρες» δεν είναι περισσότε- ροι από 200.

Μετά τη φυγή του Νιούτον, τό 1974, τό ήνία της όργάνωσης άνέλαβε ή 'Ελαίην Μπράουν 33

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 • ΤΗΛ. 73-365

χρονών. Η νέα ήγέτις έπεισε τους «Μαύρους Πάνθηρες» να κα- ταθέσουν τα όπλα και να έγκα- ταλείψουν τα μαρξιστικά — λε- νινιστικά συνθήματα τους.

Από τότε, οι «Μαύροι Πάνθη- ρες» άπαιρβόλυσαν άποκλειστι- κά και μόνο στην κατάρτιση και νοτικών προγραμμάτων επιδιώ- σεως, περιμένοντας όπως λέ- νε, να ώριμωσιν ο λαός για να πραγματοποιήσιν την επανάσταση.

Κάτω από το άγρυπνο μάτι της 'Αστυνομίας, διαγορεύονταν συ- στήματα για τα παιδιά των κέττο, μοιράζονταν δωρεάν τροφή, προ- φέρουν βοήθεια σε μοναχικούς γέροντες, δίνουν νομικές συμβου- λές, χωρίς να παίρνουν δεκάρα. Ακόμα, έχτισαν ένα νοσοκο- μείο και ένα πρότυπο δημοτικό σχολείο.

ΑΛΛΑΓΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ

«Αν και άσχολούνται με κα- θαρά κοινωνικά έργα, οι «Μαύ- ροι Πάνθηρες» δεν έπαυσαν να έ- «διαφέρονται για την πολιτική. Άπλως έχουν άλλάξει τακτική, έγκαταλείποντας κάθε επαναστα- τική ότητα. Εκείνοι που ήθελαν να κάμουν τα πάντα στο πέρα- σμά τους, άγωνίζονται τώρα για την προώθηση των Μαύρων πολι- τικών. Την άνοιξη, συνέβησαν ά- πορροαστικά στο να έκλειψι δη- μαρχος του Νιούτον, ο Μαυρος Λάιονελ Ουίλσον.

Η έπιστροφή του Χιούι Νιού- τον δεν προέκρινε να μεταβληθι την σημερινή εικόνα της όργα- νωσης. Άν και έγινε δεκτός με τις τιμές που άρμόζουν σ' έναν άρχηγό που έπιστρέφει από εξο- ρία, είναι άμφιβολο άν θα άνα- λάβει και πάλι την ήγηση των «Μαύρων Πανθηρών», γιατί πρό- κεται να προσσχηθεί σε δική, που δπως πιστεύεται, θα κρατήσει πο- λύ καιρό.

Ο Χιούι Νιούτον κατηγορείται για τόν Νόστον μίας νεαρής κο- πελλάς στο 'Οκλαντ, τό 1974, και για έννολη επίθεση και κιν- δυνεύει να καταδικαστεί σε φυ- λακική πολλών χρόνων.

Ο ίδιος πιστεύει ότι τώρα που τό πολιτικό κλίμα της Αμερικής έχει γίνει πιο ήπιο, θα μπορέσει να πείσει τους ένόρκους ότι οι έν- νοτίον του κατηγορείται ήταν κα- τασκευασμένες από την ΣΙΑ, τό «Ερ Μπλ 'Αι και τους έμπορούς ναρκωτικών (την έποχή που είχε την ήγηση των «Μαύρων Πανθη- ρων», ο Νιούτον είχε άναλάβει άγώνα εναντίον των ναρκωτι- κών).

«Οι άποκαλύψεις που έκανε ή έπιτροπή της Γερουσίας για τις παράνομες δραστηριότητες της ΣΙΑ, άπέδειξαν ότι οι άνωμο- σίες της ύπαιρσίας που τις κα- ταγγέλλει έδω και δέκα χρόνια, δεν ήσαν προϊόντα της παρα- νόλης φαντασίας μας, όπως μας είχαν κατηγορήσει», είπλε ο Νιού- τον.

Άρνήθηκε, όμως, να μιλήσει για την Κούβα, όπου έζησε τρία χρόνια έπικουράζοντας φορητή και διδάσκοντας ιστορία των ναυτικών κινήματων στο Πανεπι- στήμιο της 'Αβάνας. Άρκεάθηκε μόνο στην δήλωση: «Οι Κουβα- νοί μου έδωσαν κάτι πολύ όσημα- ντικό, ένα καταφύγιο».

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ζακυνθινές μπαλλάντες του κ. 'Αναστ. 'Αρβανιτάκη

Ο κ. 'Αναστ. Δ. 'Αρβανιτά- κης, ένας άκούραστος νοσταλγός και ποιητής της Ζακύνθου, έζη- σε πολλά χρόνια κοντά μας, έ- δω στην Πάτρα, όπου και έξέ- δωσε και πολλά του έργα. Έ- χει καιρό που βρίσκεται στην πρωτεύουσα, αλλά όπου και άν είναι, η σκέψη του και η μούσα του βρίσκεται στην ιδιαίτερη πα- τρίδα του, τη γλυκιά και ποιη- τική νήσο των λουλουδιών και του άσπρου, την Ζακύνθο.

Έτσι και τό νέο του ποιητικό βιβλίο που έτύπωσε τελευταία στον Πειραιά «Ζακυνθινές μπα- λάντες» είναι ολόκληρο άφιερω- μένο στη Ζακύνθο του.

Ο κ. 'Αρβανιτάκης δεν μπορεί να αισθανθεί άλλωώς τη Ζακύνθο παρά με την ποίηση. Την βρίσκει στην πατρίδα του αδελφωμένη με την ποίηση και έχει δικίο. Στην ποιητική της παράδοση ΕΞ άλλου άνήκει κι ούτος. Και ο στίχος του προέρχεται από τη δόνηση

του, από την άειολάτρευτη Ζά- κυνθο του και την πλούσια ποί- ησή της. Συγκινητική έπίσης εί- ναι και ή «Νεκρική ωδή» του στο θάνατο του άειμνηστου ίστο- ρικού συγγραφέως της Ζακύνθου Λεωνίδα Χ. Ζώη και ο «Ιόνιος Όρμηξ» από τους σεπασμούς στη Ζακύνθο τό 1953. Είναι δείγμα- τα πολιτισμού αύτε οι ποιητικές πραγματικά έκδηλώσεις που έρ- χονται να τιμήσουν τη μνήμη ενός ιστορικού συγγραφέως που έδωσε τη ζωή του για να άνα- στήση το παρελθόν της νήσου του και να το διασώση. Ο κ. 'Α- ναστ. 'Αρβανιτάκης άφιερώνει, τους πιο συγκινητικούς του στί- χους στον μεγάλο φίλο του και φίλο μας άειμνηστο Λεωνίδα Ζώη. Έτσι ή προσφορά του στην σσηνότητα στην ποίηση της και στον πολιτισμό Ζακύνθου είναι ο- λολοκληρωμένη.

K. N. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΣΕΡΒΙΣ

FIAT-SIMCA

ΝΙΚ. ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 6, — ΤΗΛ. 420-689

ΠΑΤΡΑΙ

Κλειδιά κλειδωνιές λουκέτα

Έάν κλειδωθήκατε έξω, άν χάσατε ή κλειδιά σας άν έχάσατε ή κλειδαριά σας, τηλεφωνήστε μας να σας εξυπηρετήσουμε στα- τηλέφωνο: 275-006 & 271-443

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

με την μεγαλύτερη συλλογήν κλειδιών. Κατασκευάζονται κλει- διά μέσα σε ένα λεπτό με ειδικά ήλεκτρονικά αυτόματα μη- χανήματα νεώστου τύπου άπολύτου άκρίβειας. Βασική — Τεχνολογία άποδημάτων — τσαντών με εύρωστα- κά δερμαχρώματα τελείως άνεξήγητα

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Κάτω μέρος πλατείας 'Ολγας) τηλ. 275-006

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟ ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

κλίσσε δι'όλας τας εκτυπώσεις εφημερίδων - περιοδικών βιβλίων - διαφημίσεων - αφισών κλπ εντυπών

πολυχρώμα - μονοχρώμα

ΠΑΤΡΑΙ - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΤΡΑ : ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 47 ΤΗΛ. 276 203
ΑΘΗΝΑ : ΓΕΡΑΝΙΟΥ 6 ΤΗΛ. 5240 761

Η άποπληξία είναι δυνατόν να προληφθ!

ΟΥΛΑΜ. Με μία προληπτική εξέταση με τό όφθαλμοσκόπιο, στο έσωτερικό πίσω τείχημα του ματιού είναι δυνατόν να διαγνω- σθι έγκαιρώς ο κίνδυνος για προ- σβολή άποπληξίας. Ο Γερμανός ματιός είναι δυνατόν να διαγνω- σεί άπείσθητα μεθόδο διαγνώσε- ως, που άπνεμνιθή δέ πρόσφα- τα για την έπιστημονική του αύ- τής έρευνα, τό θραβεό έπιστημών της πόλεως Ουλάμ. Η αίτια που προκαλεί την άποπληξία είναι συ- νήθος ή στένωση και άπόφραξη της σφαγιτδός φλεβός και των άλλων φλεβών που διέρχονται άπ' τον τράχηλο και που παρέ- χουν αίμα στον έγκέφαλο. Για ν' άντιμετωπίζονται παρόμοιες έ- πικίνδυνες στενώσεις, εισάγονται με ένεση στην φλέβα του θρα- χήλου. Οι άρτηρίες αυτές τροφο- δοτούν με αίμα τον έγκέφαλο και τα μάτια. Αν ύπάρχουν στενώ- σεις ή άπόφραξη σ' ένα άπ' τό άγγείο, φτάνει ή χρωστική ουσία που έχει εισαχθεί στον όργανισμό, με καθυστέρηση στο σχε- τικό μάτι. Με τις μετρήσεις της τοχύτητας που έγιναν, με την όποια χρωματίζεται τό έσωτερικό πίσω τείχημα του ματιού, είναι δυνατόν να διαπιστωθών οι πα- θήσεις των άγγείων προτού έ- πέλθι ή προσβολή άποπληξίας.

Προσελπίτρία Γάμων
«Γονιά το Βίβλιον»
Αγ. Νικόλαος 52 — ΠΑΤΡΑΙ

Καφέ ΕΣΠΡΕΣΣΟ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΚΑΦΕΣ ΣΑΝΤΟΣ ΝΤΕΖΙΡΕ

Ο Καλύτερος της Βραζιλίας
Έξοχον χαρμάνι ύψη- λής ποιότητος.

Καθημερινή διανομή διά των αυτοκινήτων μας από ένδομο- κεια και τα καταστήματα
Άμεσος έκτέλεσις παραγγε- λιών δι' έπαιριο.

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
Ο καλύτερος καφέ των Άθηνων από τό 1901

ΣΤΕΦ. ΣΤΡΕΨΤΙ (Ι. Γενών)
Κεντρικού ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΟΥ
Τηλέφωνο: ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ 32.16.428
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ 8020-140

ΚΛΕΙΔΙΑ Σ' ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

τοποθετούμε σωστές & εύθωρα

ΑΝ ΚΛΕΙΣΤΕΙΤΕ ΕΞΩ Τηλεφωνήστε 220-666

ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΥΝΔΡΑΣΜΩΝ

ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70
Παραπελάρι ΜΟΥΣΤΑΚΗ

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Όταν είναι παγωμένη ή θάλασσα δεν πνίγει Πνιγμένοι έχουν «άνασπιδή»

ΘΕΩΡΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ

ΠΑΡΙΣΙ. Η Ζωή σ'ς φαίνε- ται άπόρητη και άπορροαστική να πνιγείτε. Τότε προτιμείτε να πέσετε σε μία παγωμένη θάλα- σσα. Έχετε περισσότερες πιθα- νότητες να σωθείτε, παρά αν δι- αλέγατε να χλαριά νερά της Με- σογείου ή των τροπικών χω- ρών.

Σ' το ύπό το συμπέρασμα έφτα- σε ο καθηγητής Μάρτιν Νεμψιόφ έρευνήτης στο πτωικό κέντρο του Πανεπιστημίου του Μιτσι- γαν, μελετώντας την έκκλητική κληρίτωση ενός μικρού 'Α- μερικανού. Ο Μάλιν,